

Alegoria - este un procedeu literar prin care prin care autorul sugereaza concepte sau notiuni abstracte prin intermediul concretului, apeland la un sir de metafore, comparatii sau personificari ce compun o imagine unitara ca sens.

Ex.: "Miorita": "Iar tu de omor/ Sa nu le spui lor/ Sa le spui curat/ Ca m-am insurat/ Cu-o mandra craiasa/ A lumei mireasa/ Ca la nunta mea/ A cazut o stea;" - se sugereaza conceptual filosofic de moarte.

Aliteratia - este figura de stil care consta in repetarea unui sunet sau a unui grup de sunete, de obicei din radacina cuvintelor, cu efect eufonic imitativ (onomatopeic) si expresiv.
Ex.: "Vajaind ca vijelia si ca plesnetul de ploaie..." ("Scrisoarea III" - M.Eminescu).

Arta poetica - este conceptual care defineste ansamblul de trasaturi care definesc conceptiile despre viata si lumea unui poet, viziunile lui asupra menirii poetului si artei sale, definitiile pentru credinta lui. Conceptul se poate folosi si pentru a defini mentalitatea specifica a unei epoci.

Ex.: Octavian Goga, definit ca "poet al patimiri noastre" considera ca menirea poetului si a poeziei este de a ilustra in creatia sa "durerile poporului prin sufletul lui (...) Am vazut in scriitor un element dinamic, un rascolitor de mase, un revoltat (...) Am vazut in scriitor un semanator de credinte si un semanator de biruinte", idei care se gasesc in intreaga sa creatie lirica.

Autorul - este persoana care creaza o opera literara, artistica, stiintifica sau publicistica, in care acesta isi exprima sentimente, stari, idei, conceptii personale asupra unor probleme sau aspecte ilustrate in relatia directa cu domeniul caruia-i apartine respectiva creatie. Autorul unei opere literare se numeste scriitor, acest fapt insemand ca el este acela care "a scris" si semneaza respectiva creatie. Exista, in cazul literaturii populare, si conceptul de "autor anonim", acesta neputand fi identificat, asadar fara nume, creatia nu e scrisa, ea circuland pe cale orala.
Ex.: autori de opere literare (Mihai Eminescu, Liviu Rebreanu etc.) si autorul anonim al baladei populare "Miorita".

B*

Balada - este poezia epica de mare intindere, uneori cu un pronuntat caracter liric, in care se relateaza o actiune eroica, o legenda, un fapt istoric, o profunda idee filozofica, se evoca o

puternica personalitate istorica sau legendara. Ex.: "Toma Alimos", "Miorita" - balade populare; "Mistretul cu colti de argint" de Stefan Augustin Doinas - balada cultă.

C*

Caracterizarea personajelor - înseamnă totalitatea modalităților prin care autorul își construiește eroii ce participă la întreaga acțiune a operei literare:

- - *caracterizare directă* - descrierea personajului de către autor;
- - *autocaracterizare* - personajul se dezvaluie prin propriile gânduri, sentimente și stări sufletești;
- - *caracterizare indirectă* - personajul se caracterizează prin modul de a vorbi, gesturi, comportament, imbracaminte, infatisare;
- - *caracterizare de către celelalte personaje*, care să exprime opinii, pareri, gândurile despre personajul aflat în atenția autorului.
Dupa importanta pe care o au in opera, sunt: personaje principale, secundare ori centrale; dupa valorile etice sunt personaje pozitive sau negative, iar dupa accentul ideatic al autorului ele pot fi individuale sau colective. Dupa trasaturile de caracter predominante, personajele literare pot fi: clasice, realiste, legendare, fantastice, alegorice, istorice, etc.

Catharsis - este o noțiune din estetica lui Aristotel care exprima funcția purificatoare a artei asupra pasiunilor omenesti, idee preluată și susținută și de Titu Maiorescu. Ex.: Titu Maiorescu folosește preceptul ca arta este moralizatoare pentru a apăra screrile lui Ion Luca Caragiale de reacțiile ostile ale societății, în studiul "Comediile d-lui Caragiale".

Clasicismul - este un curent cultural care a impus creatorilor trasaturi ferme și precise, promovând interesul pentru natura umană (caractere), imprimând ordine, armonie, echilibru și rigoare:

- regula celor trei unități (de loc, de timp, de acțiune) și puritatea genurilor literare;
- cultul pentru adevar și natural;

- cultul pentru virtuti morale si de constiinta, de unde rezulta caracterul moralizator al operei literare;
- trasaturi puternice de caracer:vitejia,demnitatea,generozitatea,avaritia, lasitatea, demagogia etc.;
- stilul sobru, grav;

Ex.: Ioan Slavici este un scriitor moralizator (vezi "Moara cu noroc").

Comedia - este specia genului dramatic, in proza sau in versuri, care satirizeaza intamplari, aspecte sociale, moravuri cu ajutorul personajelor ridicole, starnind rasul, cu scopul de a indrepta acele stari umane si sociale, asadar avand rol moralizator. Ca modalitati de realizare, comedia apeleaza la diferite mijloace: comicul de situatie, de caracter, de limbaj, de moravuri, de intentie, de nume, etc.

Ex.: Comedia "O scrisoare pierduta" de Ion Luca Caragiale.

Comparatia - este o figura de stil care consta in alaturarea a doi termeni cu scopul de a li de evidenta in mod surprinzator si original trasaturile, cu o forta de sugestie ce sensibilizeaza si emotioneaza cititorul. De regula, comparatia are cuvinte specifice care leaga cei doi termeni: ca, precum, parea, ca si, asemenea.

Ex.: "Trecut-au anii ca nori lungi pe sesuri..."; "Precum Atlas in vechime sprijinea cerul pe umeri/ Asa el sprijinea lumea si vecia intr-un numar"(M.Eminescu).

Compozitia operei literare - este alcatauita din totalitatea modalitatilor de expunere, a curentelor si ideilor literare si a procedeeelor stilistice care se imbina armonios si artistic intr-o opera literara, conferindu-i acesteia originalitate si valoare.

Ex.: "Ciocoi vechi si noi" de N. Filimon imbina realismul cu clasicismul si romanticismul, arhaismele cu neologisme si cuvintele grecesti, naratiunea cu descrierea si dialogul.

Conflictul - face parte din subiectul unei opere literare si este ilustrat de o neinteligere, un diferend, o ciocnire intre interesele sau sentimentele personajelor, care determina desfasurarea

actiunii. De obicei, conflictul apare în cadrul intrigii, ca moment al subiectului. Ex: "Apus de soare" - Barbu Stefanescu Delavrancea - conflict exterior între Stefan cel Mare și boieri și conflict interior (psihologic) între condiția de om și aceea de domn care alcătuiesc personalitatea lui Stefan cel Mare.

Corespondenta - element al esteticii simboliste (vezi curentul literar simbolism).

Curentul literar - miscarea de idei și principii artistice care reuneste scriitorii ce adera la aceleasi conceptii literare fata de care se simt atrasi spiritual, inscriindu-se astfel in maniera literara respectiva. De obicei, ideile estetice și literare ale unei astfel de grupari se fac publice printr-un manifest sau program literar.

EX: "Introductie..." programul manifest al "Daciei literare".

*D**

Descrierea - este un procedeu literar (mod de expunere) ce constă în zugravirea unor trasaturi ale obiectelor fenomenelor sau personajelor dintr-o opera literara. Ex: "Pasteluri" de Vasile Alecsandri; Descrierea casei, a interioarelor și a personajelor din "Enigma Otiliei" de George Calinescu.

Deznodamantul - este ultimul dintre momentele subiectului unei opere epice și urmărește rezolvarea conflictului și destinele personajelor aceluiași subiect literar. Ex.: drama "Razvan și vidra" de Bogdan Petriceșcu Hasdeu.

Dialogul - este un procedeu literar, o modalitate de expunere, care presupune alternanta de replici între două sau mai multe personaje, pentru a evidenția gândurile și sentimentele personajelor, contribuind astfel la crearea ritmului și dramatismului actiunii. Dialogul este caracteristic genurilor epic și dramatic; o modalitate aparte este dialogul interior prin care autorul sondează starile sufletesti sau de conștiința ale personajelor.

Ex.: Apostol Bologa, personajul principal din romanul "Padurea spanzuratilor" De Liviu Rebreanu.

Drama - este o specie a genului dramatic, caracterizata prin ilustrarea vietii reale intr-un conflict complex si puternic al personajelor, cu intamplari si situati tragice, in care eroii au destin nefericit. Drama are o mare varietate tematica.

Ex.: "Razvan si Vidra" de Bogdan Petriceicu Hasdeu - drama istorica; "Mesterul Manole" de Lucian Blaga - drama de idei.

E*

Elegia - este o specie a genului liric in care poetul isi exprima in mod direct sentimentele de tristete metafizica, de nostalgie, intr-o gama ascendentă mergand de la melancolie la neferecire.

Ex.: "Trecut-au anii..." de Mihai Eminescu; "11Elegii" de Nichita Stănescu.

Enumeratia - este figura de stil care accentueaza si amplifica ideea literara printr-o insiruire de termeni cu acelasi sens sau cu sensuri apropiate in contextul operei.

Ex.: "Eram asa de obosit/ De prima veri,/ de trandafiri,/ de tinerete/ si de ras..." (Lucian Blaga - "Leaganul").

Epilogul - este partea finala a unei opere literare, constituind un fel de concluzie sau rezumat al operei, cu o expunere succinta a personajelor sau a actiunii, de acolo de unde le-a lasat subiectul respectiv ei opere.

Ex.: "Ciocoi vechi si noi" de Nicolae Filimon.

Episod narativ - actiune secundara, in ansamblul unei opere epice, un singur moment, o singura situatie desprinsa din naratiunea respectiva.

Ex.: Episodul scaldatului lui Nica din "Amintiri din copilarie" de Ion Creanga sau capitolului "Nunta" din romanul "Ion" de Liviu Rebreanu.

Epitetul - exprima un calificativ, o insusire sau o caracteristica a unui substantiv sau verb pentru a infatiza imaginea lui asa cum se reflecta in simtirea si fantezia autorului:

-epitet simplu (ornant): "Cu trupu-nalt, cu parul cret" (G. Cosbuc);
-epitet dublu, triplu: "Luna pe cer trece-asa sfanta si clara" (M. Eminescu);
-epitet metaforic: "Si te-ai dus dulce minune" (M. Eminescu).

Epopea - este un poem epic de mare intindere, in versuri, in care se povestesc fapte eroice, istorice sau legendare, cu un mare numar de personaje cu virtuti deosebite.
Ex.: "Tiganiada" de Ion Budai-Deleanu; "Iliada" de Homer.

Eseul - este un studiu sau o creatie artistica sau filozofica, in care autorul trateaza, in chip original probleme literare, filozofice, fara intentia de a le epuiza.
Ex.: volumul de eseuri "Pietre pentru templul meu" de Lucian Blaga.

Expozitiunea - este primul moment al subiectului unei opere literare, in care autorul prezinta cadrul si timpul in care se petrece actiunea, personajele care participa sau evenimentele anterioare desfasurarii actiunii.

Ex.: Revenirea lui Alexandru Lapusneanu in Moldova pentru a doua domnie, dupa ce fusese inlaturat de la tron din cauza tradarii unor boieri, care acum vor sa il convinga sa renunte, deoarece "norodul nici nu te vrea, nici nu te iubeste". (Constache Negrucci).

F*

Fantasticul - este o categorie estetica, in care realul se imbina cu supranaturalul, irealul si miraculosul atat in succesiunea momentelor actiunii, cat si in construirea personajelor plasmuite cu fantezie si exagerare a trasaturilor, capatand astfel trasaturi neobisnuite.
Ex.: Mircea Eliade (fantasticul = real + ireal); Vasile Voiculescu (fantasticul = real + fabulos).

Folclorul literar sau literatura populara - este totalitatea manifestarilor si creatiilor culturale ale unui popor care definesc specificul spiritual si psihologic al acelei natiuni, individualizand-o intre celelalte popoare ale lumii. Folclorul literar (literatura populara) se distinge prin urmatoarele trasaturi ce se interconditioaneaza si se determina reciproc: caracter oral, traditional, colectiv, anonim, si sincretic.

G*

Genul epic - are ca principala modalitate de expunere naratunea, in care prezenta autorului este inlocuita de personajele ce participa la actiunea desfasurata, la timpul trecut si la persoana a III-a. De acea, modalitatea principala de expunere a ideilor autorului este exprimarea indirecta.
Ex.: "Ion" de Liviu Rebreanu.

Genul liric - este subiectiv, autorul exprimandu-si direct ideile, sentimentele, starile sufletesti intr-un limbaj artistic (metafore, simboluri etc.) si folosind, de regula, persoana I.
Ex.: "Eu nu strivesc corola de minuni a lumii" De Lucian Blaga.

Genul literar - este o categorie fundamentala a teoriei literare, care reuneste opere literare asemanatoare prin structura continutului, procedee estetice comune, modalitati compozitionale de exprimare a sentimentelor, starilor sufletesti sau de construire a actiunilor si a procedeelor artistice. Genurile literare sunt: genul epic, genul liric si genul dramatic.

Glosa - Este poezia cu forma fixa, in care fiecare vers din prima strofa, numita strofa-nucleu, este comentat succesiv in cate o strofa urmatoare, ultima strofa reproducand in ordine inversa versurile primei strofe. Ca specie literara, "glosa" este de origine spaniola, poezia datand din secolul al XIV-lea, fiind o creatie a poetilor curteni.

Ex.: poezia "Glossa" de Mihai Eminescu.

Grotescul - este o categorie a esteticii prin care realitatea este reflectata in forme fantastice, bizare, caricaturale, uneori monstruoase, uneri disproportionate voit.

Ex.: personajul Agamemnon Dandanache din comedia "O scrisoare pierduta" de Ion Luca Caragiale.

H*

Hiperbola - este figura de stil prin care se exagereaza marindu-se sau micsorandu-se trasaturile unei fiinte, ale unui lucru, fenomen sau eveniment peste limitele lor firesti, pentru a-l impresiona pe cititor.

Ex.: "In parul ei de aur, rubine-nlacurate/ Si-n ochii ei s-aduna lumina sfintei mari" (M.Eminescu); "Salutam smerit si cu inima gamalie" (L.Bлага).

I*

Iluminismul - este miscarea culturala si ideologica (filosofica, estetica, stiintifica si literara), cunoscuta si sub numele de "Epoca Luminilor", care promoveaza ratiunea, caracterul laic si anticlerical, emanciparea maselor populare prin cultura si combate dogmele si fanatismul. Reprezentanti: Gh. Sincai, Samuil Micu, Petru Maior, Ion Budai-Deleanu ("Scoala Ardeleana").

Imaginea artistica - este un produs al imaginatiei artistului prin care acesta ilustreaza viata intr-un limbaj estetic abstract, putand astfel crea - in planul fanteziei - lumea din nou, cu mijloacele specifice fiecarei arte: culoarea(pictura), sunetul (muzica), cuvantul (literatura). Prin imagini artistice creatorul provoaca stari sufletesti, emotie artistica si profunzime ideatica, transmitand un mesaj artistic celor carora li se adreseaza.

Ex.: In "Pasteluri", Vasile Alecsandri apeleaza la imagini auditive ("In paduri trosnesc stejarii") si imagini vizuale ("Iar zapada cristalina pe campii stralucitoare") imbinante artistice, pentru a crea un tablou impresionant al unei nopti de iarna ("Miezul iernei").

Interrogatia retorica - este figura de stil constand in adresarea unei intrebari (sau a unei serii de intrebari) la care nu se asteapta raspuns, cu scopul de a transmite indirect cititorului opinia scriitorului.

Ex.: "Fu prapastie? Genune? Fu noian intins de apa?..."(Scrisoarea I - M.Eminescu).

Intriga - este al doilea moment al subiectului unei opere epice, care marcheaza aparitia sau amplificarea conflictului, precum si innodarea firelor epice, cuprinzand si premisele deznodamantului.

Ex.: "Alexandru Lapusneanul" de Costache Negruzzi.

Inversiunea - este figura de stil prin care se schimba topica obisnuita a cuvintelor, in scopul de a evidenta o idee, o trasatura, o insusire, un obiect etc.

Ex.: "Si din a chaosului vai" - geneza Universului din haos (M. Eminescu).

Invocatia (retorica) - este figura de stil care exprima o adresare, o chemare pe care poetul o face catre un personaj absent sau imaginar (invocarea muzei, a lui Dumnezeu etc), pentru o rugaminte sau un ajutor.

Ex.: "In veci spre cei ramasi in urma/ Tu, Doamne, vazul meu indreapta" ("Rugaciune"-de O.Goga).

M^{}*

Meditatia - este o specie a lirici filozofice in care poetul exprima profunde idei filozofice privitoare la legile tainice ce guverneaza universul, generand in sufletul poetului melancolie, tristete, nelinisti spirituale, pana la nefericire, asadar o puternica participare afectiva.

Ex.: "La steaua" de Mihai Eminescu; "De ce-as fi trist..." de Tudor Arghezi.

Metafora - este figura de stil care transfera sensul propriu al unui cuvant in sens figurat, asemanator obiectului respectiv, realizata ca o comparatie subinteleasa, dar careia ii lipsesc termenii specifici (ca, precum), de aceea se mai defineste ca o comparatie prescurtata.

Ex.: "Luna tu, stapanila marii, pe a lumii bolta luneci" (M.Eminescu); Blaga numeste doua tipuri de metafore: metafora plasticizanta (Un zbor de lastun / Iscaleste peisajul") si metafora revelatorie ("Eu nu stivesc corola de minuni a lumii").

Modernismul - este un curent literar initiat la noi in 1919 de Eugen Lovinescu, a carui doctrina porneste de la ideea ca exista "un spirit al veacului" care impune procesul de sincronizare a literaturii romane cu literatura europeana, cunoscut ca si "principiul sincronismului." Ideea de la care porneste E. Lovinescu este aceea ca civilizatiile mai putin dezvoltate sufera influenta binefacatoare a celor avansate, mai intai prin imititia civilizatiei superioare (Teoria "imitatiei" emisa de francezul Gabriel Tarde), iar dupa implantare, prin stimularea crearii unui fond literar propriu. De aceea, teoria formelor fara fond sustinuta de Titu Maiorescu este acceptata si de

Lovinescu, dar acesta consideră ca formele pot să creeze uneori și fondul. În vederea modernizării (innoirii) literaturii române, E. Lovinescu trasează câteva directii noi pe care să se înscrie operele literare: evoluția prozei de la liric la epic și a poeziei de la epic la liric, tematica operelor literare să fie inspirată din viața citadina și nu cea rurală, crearea romanului obiectiv și a romanului de analiză psihologică, intelectualizarea prozei și a poeziei (ilustrarea în operele literare a unor idei filosofice profunde), crearea intelectualului ca personaj al operei literare.

Ex.: Liviu Rebreanu este creatorul romanului românesc modern prin "Ion" (roman obiectiv) și "Padurea spanzuratilor" (roman de analiză psihologică).

N*

Naratorul - povesteste o întamplare la care a fost el insusi martor sau participant, creand astfel intre el si cititor o relatie directa si mai stransa decat in cazul altor autori. Trasaturile specifice ale povestirii sunt: oralitatea stilului si crearea unei atmosfere de destindere si atentie, mentionand emotia si suspansul.

Ex.: Ion Creanga este narator in opera "Amintiri din Copilarie".

Naratiunea - este un procedeu literar propriu genului epic, în versuri (fabula, balada, legenda, epopea, poemul) sau în proza (schita, nuvela, romanul, basmul), ilustrând o acțiune în desfasurare la care participă personaje literare. În general, naratiunea este structurată pe momentele subiectului: expoziție, intriga, desfasurarea acțiuni, punctul culminant și deznodamantul.

Ex.: Balada populară "Miorita", nuvela istorică "Alexandru Lapusneanul" de Costache Negrucci, basmul "Povestea lui Harap-Alb" de Ion Creanga.

Nuvela - este o specie a genului epic, în proza, cu un singur fir epic, cu un conflict concentrat și intriga riguros construită, cu personaje putine, punând accentul pe un personaj principal, iar întamplările și faptele sunt de regulă, verosimile. Ca intindere, nuvela se situează între schita și roman.

Ex.: "Moara cu noroc" de Ioan Slavici.

O*

Oda - este specifica genului liric in care se elogiaza, se preamaresc fapte eroice, trasaturi deosebite ale unor personalitati, avand un caracter solemn, prin care poetul isi exprima sentimentele de admiratie fata de patrie, fata de limba materna, fata de o ideie, fata de natura sau arta etc. Oda a aparut in Grecia antica.

Ex.: "Oda ostasilor romani" de Vasile Alexandri, "Oda simplissimei flori" de Lucian Blaga.

Oximoron - este o figura de stil care consta in asocierea ingenioasa si surprinzatoare, in aceeasi sintagma a doua cuvinte care exprima notiuni contradictorii.

Ex.: "Suferinta, tu, dureros de dulce" ("Oda (in metru antic)-de M. Eminescu).

P*

Parnesianismul - este curentul literar aparut ca reactie impotriva romanticismului (in Franta-1850) si promoveaza o constructie savanta impersonala ,obiectiva a ideilor literare, prin imagism rafinat si forma superioara, in care poetul nu-si implica sentimentele, trairile, creand o poezie picturala, rece. Noutatea consta in sonoritatele surprinzatoare ale cuvintelor, bogatia si ineditul rimelor.

EX: Ion Barbu -etapa parnasciana.

Personificarea - este figura de stil prin care se atribuie necuvantatoarelor, lucrurilor, elementelor naturii, unor concepte abstracte, insusiri sau manifestari proprii omului.

Ex.: "...buciumul suna cu jale/Apele plang" ("Sara pe deal" - de Mihai Eminescu).

Poemul eroic - este o specie a genului epic, de proporti mai mari decat balada, dar mai mici decat epopeea. Poemul eroic evoca fapte istorice sau legendare din trecutul unui popor, punand accent pe figura eroului exceptional, care se detaseaza dintre alte personaje cu insusiri deosebite, pe care acesta le domina.

Ex.: Poemul "Dumbrava Rosie" de Vasile Alecsandri, subintitulat de poet "Poem istoric - 1497", care se refera la personalitatea exceptionala, legendara a lui Stefan cel Mare si la victoria pe care acesta a reputat-o in lupta impotriva lesilor.

Poporanismul - este un curent literar aparut in Romania la sfarsitul sec. al-XIX-lea si inceputul sec. al-XX-lea, ale carui idei sustineau inspirarea operelor literare din viata poporului, avand ca scop dezvoltarea si progresul existentei taranesti, atat din punct de vedere material cat si cultural. Revista care promoveaza poporanismul este "Viata Romaneasca" (1 martie 1906-la Iasi), sub conducerea lui Garabet Ibraileanu, care cerea scriitorilor simpatie pentru clasa taraneasca.

EX: creatia lirica a lui Octavian Goga.

Povestirea - este specia genului epic, in proza, in care se relateaza fapte din punctul de vedere al unui narator, care este martor sau participant la evenimentul povestit. Povestirea este de mica intindere, relateaza un singur fapt, are personaje putine, iar interesul cititorului se concentreaza asupra situatiei narate.

Ex.: volumul de povestiri "Hanu Ancutei" de Mihail Sadoveanu.

Prologul - este partea introductiva dintr-o opera literara care prezinta evenimentele premergatoare actiunii sau elemente care se refera la un personaj imprortant, pentru a inlesni intelegherea textului literar si structura personajului respectiv.

Ex.: In romanul "Ciocoii vechi si noi" de Nicolae Filimon, autorul alcatuieste portretul ciocoilului: "Ciocoil este todeauna si in orice tara un om venal, ipocrit, las, orgolios, lacom, brutal pana la barbarie si dotat cu o ambitiune nemarginita care eclata ca o bomba pe data ce si-a atins tinta aspiratiunilor", referindu-se la Dinu Paturica, personajul principal al romanului.

*R_—**

Realismul - este curentul cultural care impune gandirea veridica a realitatii cu obiectivitate, fara implicarea afectiva a scriitorului in redarea intamplarilor sau conturarea personajelor. Ilustreaza intamplari si personaje tipice, reale, creand astfel tipologii de caracter:

arivistul, demagogul, avarul, intelectualul etc., intr-un stil impersonal, rece, obiectiv.
EX: Ion Luca Caragiale, Liviu Rebreanu.

Refrenul - este cuvant, un vers sau o strofa care se repeta intr-o poezie pentru a accentua o anumita idee poetica sau pentru a produce un anumit efect artistic.
Ex.: "Copacii albi, copacii negrii/ Stau goi in parcul solitar/ Decor de doliu funerar/ Copacii albi, copacii negrii" (George Bacovia) sugereaza, prin cromatica, starea de dezvoltare a poetului.

Romantismul - este miscarea artistica ce introduce noi categorii estetice (uratul, grotescul, macabrus, fantasticul) si noi specii literare (drama romantica, meditatia, poemul filosofic, nuvela istorica).

Trasaturi: exprimarea exagerata a unor idei sau sentimente puternice, personaje exceptionale puse sa actioneze in situatii exceptionale, cultivarea specificului national prin inspiratia din istorie, folclor, frumusetele naturii. Modalitatea stilistica specifica este antiteza. Motive si teme romantice: luna, noaptea, izvorul, lacul, ruinele, fantomele, visul, codrul, cosmosul etc.

EX: opera lui Mihai Eminescu (ultimul mare romantic european), "Umbra lui Mircea la Cozia" de Grigore Alexandrescu.

Romanul - este specia genului epic, in proza, de mare intindere, cu o actiune complexa ce se poate desfasura pe mai multe planuri, cu personaje numeroase a caror personalitate este bine individualizata si al caror destin este determinat de trasaturile de caracter si intamplarile ce constituie subiectul operei.

Ex.: Romanul "Morometii" de Marin Preda.

Rondelul - este poezia cu forma fixa, avand numai doua rime si un refren (de unul, doua pana la opt versuri) si care este reluat, partial sau integral, la mijlocul si la sfarsitul ei. Rondelul a aparut in Franta medievala si numea la origine un cantec si un dans.
Ex.: "Rondelul rozelor de august" de Alexandru Macedonski.

S*

Samanatorismul - este un curent literar ce-si are programul publicat in revista "Samanatorul", aparuta la Bucuresti intre anii 1901-1910, condusa initial de Alexandru Vlahuta si George Cosbuc, apoi de Nicolae Iorga. Ideile promovate in samanatorism exprima: paseismul (intoarcere spre trecut), idilismul (infrumusetarea fortata) a satului romanesc, sentimentul dezradacinarii de sat, predilectia spre scene violente, cu personaje dominate de instincte, asadar un interes exagerat pentru viata taranimii, pentru creatia populara, pentru trecutul glorios al neamului.

EX: volumul "Balade si idile" de George Cosbuc.

Satira - este specia genului liric, care utilizeaza ca mijloc de expresie ironia, virulenta, in scopul de a indrepta moravuri, aspecte negative din viata unui individ sau a unei societati. Ex.: "Satira Duhului meu" de Grigore Alexandrescu.*

*Satira** - este o categorie estetica din sfera comicului, care ridiculaaza in mod violent si caricatural aspecte negative din viata unui individ sau a unei colectivitati. Ex.: mijloacele de expresie in comedia "O scrisoare pierduta" de Ion Luca Caragiale.*

Schita - este o specie a genului epic, de dimensiuni reduse, cu actiune lineară si redusa la un singur episod caracteristic din viata unuia sau a catorva personaje, relatata intr-un stil concis. Ex.: volumul "Momente si schite" de Ion Luca Caragiale.

Simbolismul - este un curent literar-artistic aparut la sfarsitul sec. al-XIX-lea si are meritul de a fi redat poeziei sensibilitatea, apeland la simbol, aluzie, sugestie. Trasaturile simbolismului: raportul dintre simbol (symbol=semn, cuvant) si eul poetic nu este exprimat, ci sugerat: poezia simbolista exprima numai atitudini poetice sau stari sufletesti; principala modalitate de realizare a poeziei este corespondenta dintre cuvant si elementul din natura ale carui caracteristici sugereaza starile poetice; muzicalitatea versurilor, cromatica si olfactivul antreneaza toate simturile omului; promoteaza ca noutate prozodica, versul liber.
EX: Poezia "Plumb" de G.Bacovia.

Sincronismul - este un principiu cultural, constituind punctul de plecare al curentului literar numit modernism, exprimand ideea sincronizarii literaturii romane cu literatura europeana sau altfel spus, europenizarea literaturii romane (vezi modernismul).

Sonetul - este poezia fixa si este alcătuit din 14 versuri, grupate în două cătrene și două terțe, ultimul vers fiind o concluzie a întregului conținut al poeziei. El își are originea în literatura italiană a secolului al XIV-lea, fiind specific poetilor Dante și Petrarca. Sonetul lui Shakespeare este alcătuit din trei caractere și două versuri finale, drept concluzie.
Ex.: "Când însuși glasul" de Mihai Eminescu.

Specia literara - este o subdiviziune a genului literar, definită prin anumite particularități fie tematice, fie structurale, fie stilistice, încadrându-se astfel modalităților de expunere unui anumit gen literar. Speciile literare sunt în proza sau versuri.

Sublimul - este o categorie estetică ce se referă la puternice sentimente de admiratie sau veneratie provocate de măreția faptelor exceptionale ale eroilor, de natura maiestuoasă, stărnind tensiuni sufletești puternice, grandioase. Sublimul este gradul superlativ al conceptului estetic de frumos.

Ex.: Poemul "Luceafărul" de Mihai Eminescu.

T^{}*

Traditionalismul - este tendința de supraevaluare a elementelor de tradiție ale unui popor, de ilustrare în operele literare ale miturilor, motivelor, credințelor, elementelor de limbaj ale poporului. Traditionalismul nu este un curent literar care s-a constituit și manifestat într-o anumita perioadă istorică, cu directii trasate de un initiator, ci este mai mult o ilustrare a spiritului conservator al unui autor.

EX: majoritatea scriitorilor romani manifestă elemente traditionaliste în operele lor.

Tragedia - este o specie a genului dramatic, in proza sau in versuri, reprezentand personaje puternice angajate in lupta cu destinul potrivnic, cu ordinea existenta a lumii ori cu propriile lor sentimente, acest conflict solutionandu-se cu moartea eroului.

Ex.: "Antigona" de Sofocle.

Tragicul - este o categorie a esteticii si exprima un conflict intre personaje, al carui dezvoltare ilustreaza infrangerea sau moartea eroului, pierderea unor valori umane, starnind cititorului sentimente patetice, de maretie si demnitate humana. Tragicul este o categorie estetica proprie tragediei sau dramei.

Ex.: "Antigona" de Sofocle; "Razvan si Vidra" de Bogdan Petriceicu Hasdeu.

*U_—**

Umanismul - este o miscare culturala, cunoscuta si sub numele de Renastere, care promoveaza dezvoltarea armonioasa a spiritului uman prin eliberarea lui de orice constrangeri, avand urmatoarele trasaturi: ratiunea sa domine finta humana, increderea in libertatea si demnitatea omului si preocuparea pentru o dezvoltare multilaterală, armonia dintre om si natura, precum si respectul si intoarcerea spre valorile spirituale ale antichitatii. Altfel spus, umanismul impune intreaga capacitate de simtire si gandire a omului ca principal element in progresul culturii universale.

EX: Grigore Ureche, Miron Costin, Dimitrie Cantemir, iar ca personalitati ale Renasterii - Stefan cel Mare.

*V_—**

Verosimilul - este o categorie a esteticii si exprima un adevar posibil, o situatie sau un personaj ce pot fi plauzabile, demne de crezare in cea ce priveste ancorarea sau inspirarea lor din realitate. Este un concept ce sta la baza majoritatii operelor literare care se inscriu in curentul literar numit realism.

Viziunea artistica - este modalitatea de concepție, imaginea, perceptia, pe care autorul le are asupra lumii, vietii, universului și pe care o ilustrează artistic în opera literară.
Ex.: "Miezul iernei" de Vasile Alecsandri.

AUTOR: CHIRITA VLAD

CLS.: XI-D

INTOCMIT LA DATA DE Friday, March 21, 2003

BIBLIOGRAFIE: "LIMBA SI LITERATURA ROMANA PENTRU ELEVII DE LICEU"

Prof. Mariana Badea